

Լեւոնի Տոմարի այս յայտարարութիւնն էր, որ հայ եկեղեցու հայրերը մկատում էին Նեստորականութիւնը նորոգել ուզող միջամտութիւն. «կարասցէ մեռանել ըստ միոյ եւ ոչ կարասցէ մեռանել ըստ միւսոյ» եւ թէ «Բամմ մերգործէ զոր Բամին է եւ Մարմինն կատարէ զոր մարմնոյն է»:

18.- Դերենիկ եպիսկոպոս, Թուղթ Հերքման, էջ 33-34: John Meyendorff, "The Council of 381 and the Primacy of Constantinople" in *Catholicity and the Church*, New York: SVS press, 1983, pp. 121-142.

19.- Գիրք Թղթոց, էջ 185, Հ. Պողոս Ամանեան, «Փոստ պատրիարքին մամակը Աշոտ իշխանին», Բազմավէպ, 1-4 (1989), 1-2 (1990):

20.- Tiran Nersoyan, "Problems of Consensus in Christology: The function of Councils", *Christ in East and West*, ed. by Paul R. Fries & Tiran Nersoyan. Mercer University press, 1987, p. 51.

21.- Գ. Խաչերեան, Գլածորի համալսարանը: Հայ մամկավարժական մտքի զարգացման մէջ 13-14դդ.: Երևան: Լոյս, 1973, էջ 205-06:

22.- Մաշտոցի Մատենադարան ձեռ. 9622 «Թուղթ Եսայեայ վարդապետին, պատասխանի թղթոյ Սոսյ կաթողիկոսին եւ թագաւորին»: Լեւոն խաչիկեան, «Արտագի հայկական իշխանութիւնը եւ Ծործորի դպրոցը», Բամբեր Մատենադարանի, 11 (1973), էջ 152-153:

23.- Պատմութիւն Նահանգին Սիսական, էջ 440:

24.- Լ. Խաչերեան, Գլածորի համալսարանը, էջ 216-217:

25.- «Ամտիպ քամբար մը Օրմամեան Աւան», Հայ Խօսմակ տարեգիրք, 1941, Ա տարի, էջ 103:

Կ ա ղ ա ն դ

Եղեւիհն ձիգ ու մատղաշ ծառին առջեւ,
Ջեռքս ունիմ զոյգ ժապաւէն, կարմիր եւ սեւ:

Զարդեր չունիմ քու ճիւղերուդ մշտադալար,
Միայն թաւշեայ ժապաւէններ գալար-գալար:

Նորաստեղծեալ երկրիս Բամար աստուածամերձ,
Ահա կարմիր այս ժապաւէնն իբրեւ Բանդերձ:

Մեր յորդահոս արիւնին պէս բոսոր է աճ,
Ողորկ ու լուռ մեր կտրուած լեզուին նման:

Ծանր է եթէ այս ժապաւէնն արիւնավառ,
Արցախին պէս խարանահար՝ այս սելը առ:

Կ'ըլլաս մթար, սրտերու պէս մոռալամած,
Սուգ կը Բագնիս, կ'ոգնս սարսափ, եղերալաց:

Ըսէ, ո՞ր մէկ ժապաւէնը կախեմ ծառէս.
Սե՛ւը կ'ուգնս, թէ կ'առիւքնէ կարմիրը քեզ: